

Biserica persecutată



Egipt

„Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.”
(Evrei 13.3).

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3.16)

Motive de rugăciune:

- Să ne rugăm pentru pace, stabilitate și dreptate în Egipt;
- Să ne rugăm pentru liderii Egiptului, ca Domnul să le dea înțelepciune;
- Să ne rugăm pentru acei care sunt victime ale violenței, să aibă puterea de a-i ierta pe atacatori.
- Să ne rugăm ca Domnul să protejeze și să întărească biserica Sa în Egipt.

Capitala: Cairo
Limba: arabă
Suprafața: 1.002.450 km²
Vecini: Marea Mediterană,
 Israel, Marea Roșie,
 Sudan, Libia
Populație: 84.550.000
Președinte: Adly Mansour
Formă de guvernământ:
 dictatură militară

În mintea oricărei persoane obișnuită cu informațiile de bază ale istoriei antice, Egiptul stârnește o nostalgie a unei vechi civilizații puternice, a unei culturi exotice și interesante. În mintea oricărui creștin care cunoaște chiar și superficial textul Scripturii, Egiptul are ecouri deosebit de puternice. Egiptul apare cu o imagine duală pentru poporul evreu pe paginile Scripturii. Avraam merge în Egipt pentru a evita foametea din Canaan, pentru Iosif a fost atât un loc al suferinței, cât și un loc al succesului, pentru evreii stabiliți în Gosen timp de peste 400 de ani, Egiptul a fost atât un loc care a facilitat dezvoltarea și creșterea lor numerică, cât și un loc al persecuției, al sclaviei și exploatării. Punctul culminant al relației poporului evreu cu Egiptul a fost marea Exod al israeliților conduși de Moise, repetat cu stăruință pe tot parcursul Vechiului Testament, cu accente sumbre de judecată prin profeți. Noul Testament se deschide cu referiri la Egipt, mult mai luminoase, prin găzduirea oferită pruncului Isus și părinților săi refugiați din fața mâniei lui Irod.

Observăm astfel o împletire de-a lungul vremurilor a istoriei Egiptului cu istoria poporului evreu. Continuată odată cu răspândirea creștinismului, această împletire a devenit chiar un punct de reper prin renumele unor personalități și locuri. Clement Alexandrinul, Origen, Atanasie cel Mare și Chiril al Alexandriei au fost luptători puternici pentru credința adevărată, ei punând și bazele Școlii din Alexandria, prima de acest gen din creștinătate. Alexandria face parte din grupul celor cinci patriarhate vechi, alături de Roma, Constantinopol, Antiohia și Ierusalim.

Egiptul este în ultimii ani un butoi cu pulbere, luptele de stradă, intervențiile militare străine, grupurile extremiste, revol-

tele interne au transformat teritoriul Egiptului într-un spațiu al nesiguranței și al fricii. Creștinii din Egipt alcătuiesc cea mai mare comunitate creștină din lumea arabă, reprezentând 10% din populația de peste 84.000.000 de locuitori. Biserica creștină de rit copt este cea mai importantă grupare creștină. După revoluția care a îndepărtat de la putere regimul dictatorial al lui Hosni Mubarak, creștinii au sperat să primească mai multe drepturi, la fel cum au sperat toți egiptenii, mirajul democrației devenind și pentru ei mai ancorat parcă în realitate.

Însă nu doar că nu au primit mai multe drepturi, dar atitudinea de ură și opresiune s-a accentuat, iar relațiile cu conaționali musulmani sunt mult mai tensionate. Creștinii din Egipt sunt considerați cetățeni inferiori, de mâna a doua, iar bisericile și locașurile de cult creștine sunt incendiate și devastate. În luna august a acestui an, în doar o săptămână, șaiseci de biserici au fost vandalizate și, în multe cazuri, incendiate de musulmani. Unele biserici se închid de teama unor noi atacuri. Pentru prima dată în ultimii 1600 de ani, o biserică din oraul Degla a renunțat la slujba de duminică pentru a-și proteja enoriașii după ce pe zidurile sale au fost scrise mesaje islamiste.

Creștinii sunt acuzați de înlăturarea lui Mohamed Morsi printr-o lovitură militară. El a fost ales președinte din rândul Frăției Musulmane, o grupare musulmană extremistă, dar cu o puternică susținere în rândul populației. Marea parte a protestatarilor sunt susținători ai Frăției Musulmane și ai lui Mohamed Morsi. Astfel, ura lor împotriva creștinilor este amplificată, aceștia devenind obiectul răzburărilor pe seama eșcului politic.

Pe fondul tulburărilor socio-politice, în unele cartiere creștine sunt grupuri de interlopi care cer creștinilor taxe de protecție, iar cei care refuză să plătească această taxă sunt atacați, scrie Washington Times.

Ce le rezervă viitorul fraților noștri din Egipt? Nu știm. „Omenește vorbind, nu avem un viitor prea strălucit, dar în istoria creștinilor egipteni au existat momente dificile. Trebuie să vedem această perioadă ca pe un moment de purificare”, a declarat Antonios Aziz Mina, un lider creștin din Egipt.

Când ne gândim la Egipt nu trebuie să o facem doar ca la un loc cu o veche cultură sau la un loc exotic pentru vacanțele noastre, ci gândurile noastre ar trebui să se îndrepte spre frații noștri, care suferă, care trăiesc în teamă, care au nevoie de rugăciunile noastre. **Vlad Luca, APME**